

Olimpiadele supranaturale

Pentru tine, care ești sportiv, ce bun argument este cel de Apostol!: ‘Nu știți că cei care aleargă pe stadion, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul?’ Alergați, deci, în așa fel ca să-l câștigați! (Drum, 318)

25.03.2012

Pentru tine, care ești sportiv, ce bun argument este cel de Apostol! :
„Nescitis quod ii qui in stadio currunt omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut

comprehendatis” – Nu știți că cei
care aleargă pe stadion, toți aleargă,
dar numai unul capătă premiul?
Alergați, deci, în așa fel ca să-l
câștigați!

Drum, 318

Îmi spui: când se va ivi prilejul de a
făptui ceva mare... atunci! – Atunci?
Vrei să mă faci să cred, și să crezi la
rândul tău în mod serios, că vei fi
învingător al Olimpiadei
supranaturale, fără pregătire zilnică,
fără antrenament?

Drum, 822

Ce rezultate excelente când te avânți
spre lucruri serioase cu spirit
sportiv... Am ratat câteva lovituri? –
De acord, dar, dacă perseverez, în
cele din urmă voi câștiga.

Brazdă, 169

Beatus vir qui suffert tentationibus... –
fericit omul care îndură încercarea,
căci, după ce a fost încercat, va primi
coroana Vieții.

Ce bucurie în tine, nu este așa, când
vezi că acest sport interior devine un
izvor de pace care nu seacă
niciodată!

Brazdă, 160

Lupta ascetică nu este ceva negativ,
și deci odios, ci e afirmare plină de
bucurie. Un sport! Adevăratul sportiv
nu luptă pentru o singură victorie pe
care ar câștiga-o dintr-o dată. El se
pregătește, se antrenează mult timp,
cu încredere și seninătate! El
încearcă de mai multe ori și chiar
dacă nu triumfă de prima dată,
insistă cu perseverență până ce
învinge obstacolul.

Forja, 169

Faptul de a simți în trup și în suflet imboldul mândriei, al senzualității, al invidiei, al lenei, al spiritului de jignire, nu ar trebui să constituie o descoperire. Este vorba de un rău vechi, sistematic verificat în experiența noastră personală; el este punctul de plecare și atmosfera obișnuită pentru a învinge în acest sport intim, în cursa noastră spre casa Tatălui. Sfântul Paul ne învață într-adevăr: Eu alerg deci, dar nu ca acela care este fără scop; boxez, dar nu ca acela care lovește în aer; ci tratez cu duritate trupul meu și îl târăsc în sclavie, pentru ca să nu se întâmple ca după ce am predicat altora, să fiu eu însumi descalificat.

Este Isus care trece, 75

Am văzut, o dată, cum străluceau ochii unui atlet în fața obstacolelor pe care trebuia să le înfrunte. Și ce victorie! Priviți cum domină dificultățile! Astfel ne contemplă

Domnul Dumnezeu nostru, care iubește lupta noastră. Pe de altă parte vom fi mereu învingători, pentru că nu ne neagă niciodată atotputernicia harului său. Nu este important ce avem de combătut, pentru că El nu ne părăsește.

Prietenii lui Dumnezeu, 182

Este un timp de speranță și trăiesc din acest tezaur. Nu este o frază, Părinte, îmi spui tu, este o realitate.

Ei bine, lumea interioară, toate valorile omenești care te atrag cu o forță atât de mare (prietenia, arta, știința, filozofia, teologia, sportul, natura, cultura, sufletele...), investește-le pe toate în speranță: în speranța în Cristos.

Brazdă, 293

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
olimpiadele-supranaturale/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/olimpiadele-supranaturale/) (08.08.2025)